

РАЗПОРЕЖДАНЕ

Гр.София, 11.02.2013 г.

Постъпило е предложение от заместник-председателите и ръководители на Гражданска и Търговска колегия на Върховния касационен съд за приемане на тълкувателно решение от Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС по някои въпроси, свързани с проблемите на заповедното производство, по които е налице противоречива практика на съдилищата по тълкуване и прилагане на закона по смисъла на чл.124, ал.1 ЗСВ.

Предвид горното и на основание чл.128, ал.1 ЗСВ, следва да бъде образувано тълкувателно дело на Гражданска и Търговска колегия на ВКС, по което да се предостави възможност за заявяване на становища на посочените в чл.129 ЗСВ лица.

С оглед изложеното

РАЗПОРЕЖДАМ:

I. Да се образува т.д.№ 4/ 2013 г. по описа на ВКС, Гражданска и Търговска колегия, за приемане на тълкувателно решение по следните въпроси:

1. Задължен ли е съдът, при констатирана нередовност на заявлението по чл.410, ал.2 ГПК, съобразно с изискванията по чл.127, ал.1 и 3 и чл.128, т.1 и 2 ГПК, да дава указания на заявителя за поправянето му.

2. Отговаря ли на изискванията по чл.410, ал.1, т.1 ГПК заявление за издаване заповед за изпълнение на частично вземане за парична сума, чийто общ размер е над 25 000 лв.; Отговаря ли на изискванията по чл.410, ал.2 вр. чл.127, ал.1 т.4 ГПК заявление за издаване за заповед за изпълнение по чл. 410 и по чл.417 ГПК, когато в заявлението не са подробно посочени обстоятелствата, от

които произтича вземането, но същите могат да се извлекат от представените към заявлението документи.

3. Съдът, издал заповедта за изпълнение, разполага ли с правомощието да я обезсили, извън изрично уредената хипотеза по чл.415, ал.2 ГПК, а именно в случаите по чл.411, ал.1 и ал.2 ГПК.

4. Налице ли са основанията за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК в следните случаи:

а/ по чл.417, т.2 и т.3 ГПК – за вземания, произтичащи от неизпълнение на поети с договор задължения или за вземания, основани на упражнено право на разваляне на договор;

б/ по чл.417, т.2 ГПК – срещу поръчителя, ако съдът констатира от документите към заявлението, че към датата на подаването му е изтекъл срокът по чл.147, ал.1 ЗЗД;

в/ по чл.417, т.5 ГПК - ако в извлечението от регистъра на особените залози не е удостоверено пристъпването към изпълнение;

г/ във всички хипотези на чл.417 ГПК – по заявление или срещу правоприемниците на посочените в документа кредитор, съответно длъжник;

д/ по чл.417, т.9 ГПК – ако в записа на заповед е направена добавка относно наличието на каузално правоотношение.

5. Как следва да процедира съдът при подадено възражение от длъжника по чл.414, ал.1 ГПК, ако:

а/ длъжникът не е представил доказателства за спазване на срока по чл.414, ал.2 вр.чл.418, ал.5 ГПК;

б/ заявените възражения от длъжника са неясни в частта относно оспореното основание или размера на вземанията, за които е издадена заповедта за изпълнение;

в/ възражението е подадено само от главния длъжник или само от поръчителя;

г/ разпореждането за незабавно изпълнение е отменено.

6. Подлежи ли на обжалване разпореждането за издаване на изпълнителен лист в хипотезата по чл.416 ГПК, ако длъжникът твърди, че в срока по чл.414, ал.2 ГПК е подал възражение срещу заповед за изпълнение, издадена съгласно чл.410 ГПК.

7. Намират ли приложение в заповедното производство правилата на чл.247, чл.248, чл.250 и чл.251 ГПК.

8. Кои актове на въззивния съд, постановени в заповедното производство, подлежат на касационно обжалване.

9. Към кой момент се установява съществуването на вземането по издадената заповед за изпълнение в производството по чл.422 ГПК, и намира ли приложение в това производство нормата на чл.235, ал.3 ГПК по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

10. Налице ли са процесуалните предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск по чл.422 ГПК в случаите, когато:

а/ възражението по чл.414 ГПК не е подадено в срока по чл.414, ал.2 ГПК или не съдържа оспорване на вземането;

б/ настъпило е универсално или частно правоприемство на страната на заявителя или на длъжника след издаване на заповедта за изпълнение, и кои са легитимирани страни в производството по установителния иск;

в/ искът е предявен за установяване на съществуването на вземане за разноските, направени в заповедното производство.

11. Допустимо ли е производството по иска по чл.422 ГПК:

а/ да се разгледат обосноваванията във възражението на длъжника по чл.414, ал.1 ГПК оспорвания на вземането на кредитора;

б/ да се приемат за съвместно разглеждане: друг иск на ищеца – чл.210, ал.1 ГПК, насрещен иск – чл.211 ГПК, инцидентен установителен иск – чл.212 ГПК;

в/ да се въведат правопогасяващи възражения за плащане и за прихващане.

г/ да се вземе предвид адрес на страната, посочен в заповедното производство.

12. Как в исковия процес по чл.422 ГПК следва да се разпредели отговорността за разноските, направени в заповедното производство.

13. Подлежат ли на обезсилване издадената заповед за изпълнение и изпълнителният лист при отхвърляне на установителния иск по чл.422 ГПК, както и при прекратяване на производството по иска. В кои хипотези се издава обратен изпълнителен лист по чл.245, ал.3, изр.2 ГПК.

14. Приложима ли е разпоредбата на чл.241 ГПК в заповедното производство и кой е компетентният орган, който следва да се произнесе по искането за отсрочване или разсрочване на изпълнението.

15. Какъв е размерът на дължимата в производството по чл.423 ГПК държавна такса.

II. Определям комисия за изготвяне на тълкувателното решение в състав:

Съдия Красимир Влахов- докладчик

Съдия Тотка Калчева- докладчик

Съдия Светлана Калинова

Съдия Бонка Йонкова

Съдия Боян Балевски

III. Копия от настоящото разпореждане и от предложението на заместник-председателите и ръководители на Гражданска и Търговска колегии да се изпратят на Главния прокурор, Министъра на правосъдието, Председателя на Висшия адвокатски съвет, Директора на Института по правни науки към Българска академия на науките, ръководителите на катедрите по гражданскоправни науки в юридическите факултети на Софийски университет „Климент Охридски” и Пловдивски университет „Паисий Хилендарски”, ръководителите на катедрите „Частноправни науки” при Университета за национално и световно стопанство- гр.София и Великотърновския университет „Св.Св.Кирил и Методий” и ръководителя на Департамент „Право” на Нов Български Университет- гр.София, които могат да изразят становище, в срок до 19.03.2013 г.

IV. Копия от настоящото разпореждане и от предложението на заместник-председателите и ръководители на Гражданска и Търговска колегии да се изпратят и на председателите на окръжните съдилища, на Софийски градски съд и на районните съдилища в София, Пловдив, Варна, Бургас и Велико Търново- за изразяване на становище в гореуказания срок.

V. Настоящото разпореждане да се публикува на вътрешния и външния сайт на ВКС- секция „Тълкувателни дела” заедно с предложението на

